

ΣΥΡΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ἐκ τῶν λαμπρῶν καὶ πολυτελῶν ἐνδυμασιῶν, αἱ ὁποῖαι ἀνεφάνησαν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐορτῆς τῆς πεντηκονταετηρίδος τῆς βασιλείας Βικτωρίας, ὅ' ἀναφέρωμεν τινὰς συμφώνως πρὸς τὴν ὑπόθεσίν μας, ἔν τι τῶν προηγουμένων φυλλαδίων. Θὰ περιορισθῶμεν δὲ μόνον εἰς τὸ ν' ἀναφέρωμεν αὐτάς, ἐπειδὴ ἕνεκα τοῦ πλήθους καὶ τῆς ποικιλίας των καθίσταται ἡμῖν ἀδύνατος πᾶσα λεπτομερὴς καὶ πιστὴ περιγραφή. Κατὰ τὴν κυριωτέραν τελετὴν τῶν ἐορτῶν, ἤτοι τὴν πομπὴν πρὸς τὸ Βεστμίνστερ, ἡ βασίλισσα Βικτωρία ἐφόρει μεγαλοπρεπῆς καὶ μέλαν ἐνδυμα ἐκ τριχάπτων καὶ κάτωθεν αὐτοῦ ἔφερον ἐσθῆτα ἐκ βαρέος μέλανος ἀτλαζίου, ἄνωθεν τοῦ στήθους τὴν κυανὴν ταινίαν τοῦ παρασήμου τῆς περιουκμηίδος καὶ ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ὤμου τὸ οἰκόσημον τοῦ Κοβούργου-Γόδας. Τὴν κεφαλὴν τῆς ἐστύλιζε πῖλος ἐκ βαρυτιμωτάτων λευκῶν τριχάπτων Αλεξσον, φέρων ἔμπροσθέν του ἐν εἶδει διαδήματος μέλανα μεταξωτὸν θύσανόν· εἰς τὴν ὀπισθίαν πλευρὰν τοῦ πῖλου ἤκτινον βόλοι ἀδαμαντίνης βελόνῃ, καὶ ἑτέρα τοιαύτη, ἀλλὰ μικροτέρου μεγέθους, συνεκράτει ἄνωθεν τοῦ στήθους τὰς ἐκ τριχάπτου ταινίας τοῦ πῖλου. Τὸ ἐκ λευκοῦ ἀτλαζίου ἀλεξήλιον ἐκαλύπτετο διὰ τεσσάρων Volants τῶν ὠραιοτέρων μελανῶν τριχάπτων τῶν Βρυξελλῶν, ἦν δὲ κατὰ ἄλλα πολυτελέστατον καὶ βαρυτιμωτάτον. Κατὰ τὸ ἐπίσημον γεῦμα ἐν τῇ μεγάρῳ Βούκιγγαμ παρουσιάσθη ἡ ἀνασσα ἐνδεδυμένη φόρεμα, τὸ ὅποιον κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην εἶχον τῇ δωρῆσει αἱ γυναῖκες τῆς Καλοῦττας. Τοῦτο εἶχε χροῖμα ἀργυροῦν καὶ οὐρανὸν περιεκαλυμμένην ὑπὸ φαιῶν ἰσπανικῶν τριχάπτων ἐκ μετάξης ἢ δερινῶν πῖλων. Εἰς δὲ τὰ προσεχῆ φυλλάδια θὰ ἐπανέδωμεν πάλιν εἰς τὸν σύζυγον τοῦ διαδόχου τῆς Γερμανίας ἔφερε κατὰ τὴν πομπὴν ὠχροῦσκον

ἐσθῆτα, χρυσοποικίλον ἀμφοτέρωθεν καὶ καλυπτομένην ὑπὸ τριχάπτων· ἔφορει δὲ πῖλον ἐπίσης ἐκ λευκῶν τριχάπτων. Ἡ πριγκίπισσα τοῦ Σλέσβιγ-Χόλσταϊν εἶχε παρουσιασθῆ ἐνδεδυμένη ἐσθῆτα ἐκ λευκοῦ ἀτλαζίου (ὅπως καὶ ἅπασαι αἱ πριγκίπισσαι λευκὰ ἔφερον ἐνδύματα) μετὰ πρασινοφαίον πτυχῶν ἐκ μετάξης. Ἡ πριγκίπισσα Βεατρίκη καὶ ἡ πριγκίπισσα Γουλιέλμου τῆς Πρωσίας διεκρίθησαν ἐπίσης διὰ τὰ βαρῦτιμα καὶ λίαν κομψοπρεπῆ ἐνδύματα, τὰ ὁποῖα ἔφερον κατὰ τὸ εἰς τοὺς ἐπισήμους ξένους τῆς ἀνάσσης παρατεθὲν βασιλικὸν γεῦμα. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἡγεμονικῶν ἐνδυμασιῶν, ἀλλ' αἱ λοιπαὶ θνηταὶ γυναῖκες κατὰ τὴν θερινὴν ταύτην τοῦ ἔτους ὄραν προτιμᾶσι νὰ φέρωσι πολὺ ἀπλοῦστερα ἐνδύματα, ὅσον τὸ δυνατόν ἑλαφρὰ καὶ πρόσφορα διὰ τὰς συνεχεῖς ἐξοχικὰς ἐκδρομὰς. Καὶ ὡς τοιαῦτα παραδέτομεν τὰ ἐν τῇ σημερινῇ εἰκόνι ὑποδείγματα, δυνάμενα νὰ κατασκευασθῶσιν ἐξ οἰουδήποτε ὑφάσματος, τὸ ὅποιον ὅμως πρέπει πάντοτε νὰ ἔχη χροῖμα ἀνοικτὸν καὶ νὰ ἦνε λεπτῆς κατασκευῆς. Ἐκ τῶν πῖλων ἐπικρατοῦσι πλέον μόνον οἱ ψιθίνιοι, καὶ οὗτοι κατασκευάζονται μὲ πλατῖν γύρον, ἐκτεινόμενον μὲν ἐριζοντίως πρὸς τὰ ἔμπροσθεν, ὀπισθεν δὲ ἀναστρεφόμενον πρὸς τὰ ἄνω, διὰ νὰ φαίνεται ἡ κόμωσις τῆς φεροῦσης. Τὰ πλέγμα τῆς ψιθίδου πρέπει νὰ ἦνε ὅσον ἐνεστι λεπτὸν καὶ τὸ χροῖμά της μᾶλλον ὑπόφαιον ἢ ἄχρον, οὐχὶ δὲ βαθὺ καὶ μελαφόν, ὡς ἄλλοτε ἦτο τοῦ σαρμού. Ταῦτα ἐν ὀλίγοις καὶ περὶ τῶν δερινῶν πῖλων. Εἰς δὲ τὰ προσεχῆ φυλλάδια θὰ ἐπανέδωμεν πάλιν εἰς τοὺς θερινούς σαρμούς.

κ. Σ. Θ. εἰς Ἀθήνας. Δὲν θὰ δυνηθῶμεν δυστυχῶς νὰ δημοσιεύσωμεν ἐκεῖνο, περὶ τοῦ ὁποίου, βιασθέντες, ἔχομεν ἤδη γράψαι ἴμῖν καταφατικὴν ἀπάντησιν. — κ. * * Π. εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Καὶ τὸ ἴμετερον ποίημα ἀτυχῶς δὲν εἶνε δυνατόν νὰ δημοσιευθῆ, ὡς ἀκατάλληλον, καίτοι καλὸν αὐτὸ καθ' ἑαυτό. — κ. Π. Χ. Α. εἰς Ἡράκλειον. Θὰ συμμορφωθῶμεν πρὸς τὰς ὁδηγίας Σας. Ὅπως δὴποτε πεποιθᾶμεν ἐπὶ τὴν ἴμετερον δραστηριότητα. — κ. Α. Ι. Κ. εἰς Βιρμινγκάμη (Ἀγγλίας). Ἐκφράζομεν ἴμῖν τὴν εὐγνωμοσύνην μας καὶ ἐλπίζομεν ἐντός ὀλίγου νὰ λάβωμεν εἰδήσεις Σας. — κ. Ι. Π. εἰς Δρέσδη. Μεταξὺ τῶν ἄλλων προσωπογραφιῶν ἐξέχων ἀνδρῶν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, τὰς ὁποίας συμφώνως πρὸς τὸ πρόγραμμά της θὰ δημοσιεύῃ τακτικῶς ἡ „Κλειώ“, συμπερι-

λαμβάνεται φυσικῶς καὶ ἡ τοῦ ἄρτι διαρισθέντος προεβέντου ἐν Βερολίῳ κ. Ἀγγέλου Βλάχου, καταχωρισθησομένη ἐν τινι τῶν ἀμέσως προσεχῶν τευχῶν. Ὅστε ἔχετε ὑπομονὴν ἐπὶ ὀλίγον εἰς ἐτὶ χρόνον. — κ. Α. Κ. εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Ἀνεψιὸς τοῦ Πέτρου Παπαρηγόπουλου, οὗ τὴν εἰκόνα σημερινὸν κεραιτόμενον, καὶ τοῦ ἱστορικοῦ Κωνσταντίνου υἱὸς ἦν ὁ πολὺκλαστος Δημήτριος Παπαρηγόπουλος, ὁ μελαγχολικώτατος ποιητὴς τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, ἀποθανὼν τῇ 21. Μαΐου 1873. Τὰ ἀξιολογώτερα τῶν ἔργων του εἶνε οἱ „Χαρακτῆρες“ καὶ ἡ „Ἀγορά“. — κ. Ι. Α. εἰς Μάλγαρα. Ἐλήφθη, ἀλλ' ὡς συμπεραίνομεν θὰ ἦνε ἑλλιπές. Ἡ ἄλλη ὑμῶν περὶ εἰκόνας αἰτίας δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐκπληρωθῆ, διὰ τὴν δὲ λόγον δὲν ἐκπληροῦται Σὰς τὸ γράφομεν ἐν ἰδιαιτέρῳ ἐπιστολῇ. — κ. Α.

Φ. εἰς Κων/πολιν. Τὸ ἔμβασμα ἦν ἑλλιπὲς κατὰ 2 1/2 φράγκα. Περὶ τοῦ ἄλλου ζητήματος καλλίτερον ν' ἀπευθύνεσθε κατ' εὐθείαν. — κ. Π. Α. εἰς Ἀνάπιν. Ἐξέτιμηδες εἶχομεν ἀποστείλει τὸ τεῦχος εἰς Ὁδησόν, ἐπειδὴ ὑπελογίσασμεν, ὅτι θὰ εὑρίσκεθε ἀκόμη ἐν τῇ πόλει ταύτῃ. Καὶ δὲν ἠπατήθημεν, ὥστε μὴ ἀνησυγῆτε διὰ τὰ ἐξῆς. — κ. Σ. καὶ Κ. εἰς Σάμνην. Ἐλήφθησαν καὶ Σὰς εὐχαριστοῦμεν. — κ. Ε. Κ. εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Ἐλήφθησαν. — κ. Φ. Α. Ζ. εἰς Σιάτισταν. Ἀναμένομεν ἀκόμη νὰ μᾶς γράψητε καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ αὐτόθι κ. Θ. Ρ. — κ. Κ. Δ. Σ. εἰς Πέστην. Ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν. — κ. Γ. Κ. εἰς Κίον. Σὰς εὐχαριστοῦμεν. — κ. Α. Κ. εἰς Ἱεροσόλυμα. Σπεύσατε νὰ μᾶς διαφοτίσητε περὶ τῶν καθ' ὑμᾶς.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Πέτρος Παπαρηγόπουλος, ὁ Συγγραφεὺς καὶ Καθηγητὴς τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου (μετὰ εἰκόνας). — Ἡ προφορὰ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης — Αἱ ἐμπορικαὶ ὁδοὶ πρὸς τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὰς Ἰνδίας (τέλος). — Οἱ δύο Φίλοι (Διήγημα — συνέχεια). — Βιωτικὰ παραγγέλματα (τέλος). — Ἐφευρέσεις καὶ ἀνακαλύψεις. Ὁ τηλεφωνογράφος. — Πινακοθήκη ἤτοι ἐρμηνεῖα τῶν εἰκόνων. — Παικίλια. (Ἡρώες του μνημονικοῦ. — Ὁ Κάρολος ΙΒ'. τῆς Σουηδίας καὶ ἡ μήτηρ του. — Οἱ παράφρονες ἐν Ρωσσίᾳ. — Τὸ περιεχόμενον τῶν ἐπιστημῶν. — Ἑλληνικὰ διηγήματα ἐν Γερμανίᾳ.) — Ἐπιστήμη καὶ καλλιτεχνία. (Αἱ ἀρχαιολογικαὶ ἀνακαλύψεις ἐν Ἀκροπόλει. — Ὁ ἀνατόμος Χάσσε καὶ τὰ λοξὰ τῶν ἀνθρώπων πρόσωπα. — Τελεοποιήσις τοῦ τηλεφώνου. — Βιβλιοθήκη. — Συρμικὴ ἐπιθεώρησις (μετὰ ὑποδείγματος). — Μικρὰ Ἀλληλογραφία.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ. Πέτρος Παπαρηγόπουλος. Ἐξ ἀθηναικῆς φωτογραφίας (ἐν σελ. 161). — Ἑλληνίς παρὰ τὴν πηγήν. Εἰκὼν ὑπὸ Ροβέρτου Beyschlag (ἐν σελ. 165). — Ὁ μικρὸς μυωξός. Εἰκὼν ὑπὸ Α. Μύλλερ (σελ. 169). — Ὁ Νιαγάρας θεράπων τῆς βιομηχανίας (ἐν σελ. 172).